

Arrest

nr. 242 442 van 19 oktober 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MAKIADI MAPASI
Jan Jacobsplein 1
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 23 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 november 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest tot schorsing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 212 594 van 21 november 2018.

Gelet op de beschikking van 10 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. ASSELMAN, die *loco* advocaat M. MAKIADI MAPASI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou volgens zijn verklaringen rond half oktober 2018 aangekomen zijn op het Belgische grondgebied.

1.2. Verzoeker werd op 14 november 2018, na een klacht van de eigenaar van de woning, op heterdaad betrapt door de politie te Antwerpen op woonstschennis en het bezit van verdovende middelen.

1.3. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) trof op 15 november 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan *ipso die* in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.4. De gemachtigde trof op 15 november 2018 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan eveneens *ipso die* in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.5. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 21 november 2018 (RvV 21 november 2018, nr. 212 594).

1.6. Verzoeker diende op 23 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie trof op 24 januari 2019 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.8. Verzoeker werd op 14 februari 2019 overgedragen aan de Franse autoriteiten te Toulouse-Blagnac.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

2.3. Aangezien verzoeker blijkens de informatie die door de verwerende partij werd aangeleverd, op 14 februari 2019 werd overgedragen aan Frankrijk en het Belgische grondgebied verliet, rijst de vraag naar het actueel belang van de verzoekende partij bij de bevelscomponent van de eerste bestreden beslissing. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadvrouw van verzoeker hierover bevraagd.

2.4. Wanneer het belang van de verzoekende partij in vraag wordt gesteld, moet zij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient zij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Om die redenen is een verzoekende partij steeds verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.5. De raadvrouw van verzoeker bevestigt dat verzoeker thans in Frankrijk verblijft en stelt dat er geen belang meer is "*voor wat het volledige verzoekschrift*" betreft.

Doordat de verzoekende partij zelf aangeeft geen belang meer te hebben bij haar beroep, dient tot de niet-ontvankelijkheid ervan te worden besloten.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN